

Sygn. akt IC 1177/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Adam Bojko
Protokolant	Marlena Kulbat

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z powództwa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. przeciwko A. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1177/12

UZASADNIENIE

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w pozwie wniesionym w dniu 30 marca 2012 r. zażądał zasądzenia od pozwanego A. S. w postępowaniu nakazowym kwoty 470 403,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie żądania podał, że w dniu 14.04.2001 r. pozwany zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. umowę kredytu mieszkaniowego Własny K. nr (...) -203- (...). W związku z niedotrzymaniem przez pozwanego terminów płatności Bank wypowiedział umowę kredytową, a następnie wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, opatrzony klauzulą wykonalności. Na podstawie tytułu zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt I Km 516/07. W dniu 8.08.2008 r. (...) na mocy umowy cesji zbyła wierzytelność wynikającą z umowy nr (...) na jego rzecz. Dochodzona pozvem kwota stanowi część roszczenia tj. kwotę kapitału kredytu.

W dniu 11 maja 2012 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi kwotę 470 403,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w kwocie 13 097,25 zł.

Pozwany w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa. Poniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz nieważności umowy sprzedaży portfela wierzytelności zawartej przez (...) S.A. i powoda.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, że bieg terminu przedawnienia roszczenia został przerwany na skutek złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji przez cedenta, a ponadto na skutek uznania długu przez dłużnika w pismach kierowanych do cedenta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

14 marca 2001 r. (...) Bank (...) S.A. w W. V Oddział w Ł. zawarła z pozwanym A. S. umowę kredytu mieszkaniowego Własny K. nr (...) -203- (...), na podstawie której zobowiązała się postawić do dyspozycji pozwanego kwotę 107 469 euro na sfinansowanie inwestycji polegającej na remoncie i modernizacji domu jednorodzinnej wraz z budynkami gospodarczymi, położonego w P. przy ul. (...). Kredyt został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, na podstawie stawki referencyjnej (...), powiększonej o marżę w wysokości 5 %. Pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia z tytułu kredytu do dnia 1 marca 2026 r. w równych miesięcznych ratach, poczynając od 1 lipca 2002 r. Spłata kredytu została zabezpieczona hipoteką ustanowioną na nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

/dowód: uwierzytelniony odpis umowy kredytu mieszkaniowego Własny K. nr (...) -203- (...) k. 5 -9 odwrot/

Pismem z 31 lipca 2002 r. pozwany zwrócił się z prośbą o prolongatę spłaty rat kredytu do 20 sierpnia 2002 r. Pismem z 5 stycznia 2003 r. pozwany ponownie wystąpił o prolongatę spłaty rat kredytu.

/dowód: pismo pozwanego z 31.07.2002 r. k. 80, pismo pozwanego z 5.01.2003 r. k. 81/

Pismem przesłanym pozwanemu w dniu 17 lutego 2003 r. Bank (...) S.A. wypowiedział umowę zawartą w dniu 14 marca 2001 r. w związku z niedotrzymaniem przez dłużnika warunków umowy.

/dowód: wypowiedzenie umowy k. 74/

4 czerwca 2003 r. Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny Nr 1, w którym stwierdził istnienie wymagalnego zadłużenia dłużnika A. S. z tytułu niespłaconego kredytu nr (...) -203- (...) obejmującego: niespłaconą należność główną w kwocie 470 403,66 zł, odsetki skapitalizowane za okres od dnia 1.01.2003 r. do dnia 28.02.2003 r. w kwocie 14 560,10 zł, odsetki karne od należności głównej i odsetek skapitalizowanych od dnia 1.03.2003 r. do 4.06.2003 r. w kwocie 30 714,85 zł, koszty monitów 91,30 zł oraz dalsze odsetki liczone od dnia 5 czerwca 2003 r. według umownej stopy procentowej obowiązującej w (...) dla kredytów przeterminowanych w wysokości 28 % w stosunku rocznym, obliczane do kwoty 484 963,76 zł.

/dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego nr 1 k. 10 -11/

W dniu 16 czerwca 2003 r. wierzyciel złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2003 r. wydanym w sprawie sygn. akt I Co 885/03 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Nr 1 w zakresie należności głównej w kwocie 470 403,66 zł, odsetek skapitalizowanych za okres od dnia 1.01.2003 r. do dnia 28.02.2003 r. w wysokości 14 560,10 zł i kosztów monitów w wysokości 91,30 zł oraz odmówił nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w pozostałej części. 14 stycznia 2004 r. wierzyciel wniósł zażalenie na odmowę nadania klauzuli wykonalności, które zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 maja 2004 r. sygn. akt II Cz 95/04. 7 października 2004 r. doręczono wierzycielowi tytuł wykonawczy.

/dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k. 2 -24 akt I Co 885/03, postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 29.12.2003 r. sygn. akt I Co 885/03 k. 33 akt I Co 885/03, zażalenie k. 37 -38 akt I Co 885/03, postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z 24.05.2004 r., sygn. akt II Cz 95/04 k. 44 -46 odwrot, potwierdzenie odbioru k. 51 akt I Co 885/03/

4 kwietnia 2007 r. wierzyciel złożył Komornikowi Sądowemu Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim wniosek o wszczęcie egzekucji sądowej należności objętych bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzoną w klauzulę wykonalności. Postanowieniem z 21 kwietnia 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c.

/dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k. 1 -1 odwrót akt I Km 516/07, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 54 akt I Km 516/07/

W piśmie doręczonym (...) S.A. Oddział w Ł. w dniu 1 sierpnia 2003 r. pozwany zadeklarował gotowość spłat zaciągniętych zobowiązań począwszy od 10 września 2003 r.

/dowód: pismo pozwanego z 20.07.2003 r. k. 14/

W pismach doręczonych (...) S.A. Oddział w Ł. w dniu 18 marca 2008 r. pozwany zwrócił się z prośbą o podjęcie negocjacji warunków spłaty długu głównego z umów kredytowych zawartych w roku 2001 jako niespornej części zadłużenia ewentualnie o dokonanie sprzedaży wierzytelności na jego rzecz bądź na rzecz wskazanej przez niego osoby.

/dowód: pismo pozwanego z 5.01.2008 r. k. 16, pismo pozwanego z 10.03.2008 r. k. 15/

8 sierpnia 2008 r. (...) S.A. w W. zawarła z powodem umowę sprzedaży portfela wierzytelności przysługujących Bankowi wobec osób fizycznych z tytułu kredytów, obejmującego m. in. wierzytelność wynikającą z umowy kredytu nr (...) -203- (...) zawartej z pozwanym A. S. w łącznej wysokości 1 136 308,28 zł, w tym niespłacony kapitał w kwocie 470 403,66 zł, odsetki skapitalizowane w kwocie 14 560,10 zł, odsetki w kwocie 648 492,22 zł oraz koszty w kwocie 2 852,30 zł.

/dowód: odpis umowy sprzedaży wierzytelności z 8.08.2008 r. k. 36 -43/

Pismem z dnia 1 września 2008 r. pozwany został zawiadomiony o zamianie wierzyciela i wezwany do zapłaty kwoty 1 404 365,89 zł. W piśmie doręczonym stronie powodowej w dniu 29 września 2008 r. pozwany wystąpił o przedstawienie mu szczegółowego wyliczenia roszczenia oraz ustalenie terminu spotkania w celu ustalenia warunków spłaty zobowiązania.

/dowód: pismo pozwanego z 20.09.2008 r. k. 82, zawiadomienie o zakupie wierzytelności k. 85, wezwanie do zapłaty k. 85 odwrót/

W dniu 1 września 2009 r. powód został wpisany jako wierzyciel hipoteczny w miejsce (...) Banku (...) S.A. w księdze wieczystej nr (...) założonej dla nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

/dowód: zawiadomienie o dokonaniu wpisu w księdze wieczystej k. 17 -17 odwrót/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy kredytu mieszkaniowego z (...) Bankiem (...) S.A. w W., jak również przekazania mu kwoty kredytu oraz skuteczności czynności poprzedniego wierzyciela polegającej na wypowiedzeniu umowy kredytu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Według przepisu art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko zbywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Zgodnie z treścią art. 92 a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności wobec pozwanego (t.j. Dz. z 2002 r., Nr 72 poz. 665 z późn. zm.) bank może zawrzeć z towarzystwem funduszy inwestycyjnych tworzącym fundusz sekurytyzacyjny albo z funduszem sekurytyzacyjnym umowę przelewu wierzytelności. Według natomiast art. 92c ust. 1 i 2 ustawy przelew wierzytelności banku na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny albo na fundusz sekurytyzacyjny

wymaga uzyskania przez bank zgody dłużnika banku, będącego stroną czynności dokonanej z bankiem, jak również zgody dłużnika z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z dokonanej czynności oraz złożenia przez dłużnika oświadczenia o poddaniu się egzekucji na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego, który nabędzie wierzytelność. Zgoda i oświadczenie powinny być wyrażone w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Bank w terminie 14 dni od daty zawarcia umowy, o której mowa w art. 92a ust. 1 pkt 1, jest obowiązany powiadomić pisemnie dłużnika o przelewie wierzytelności banku na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny albo na fundusz sekurytyzacyjny.

Jak stanowił art. 326 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia między powodem i Bankiem (...) S.A. w W. umowy sprzedaży portfela wierzytelności (Dz.U. z 2004 r., Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) do przelewu wierzytelności banku na fundusz sekurytyzacyjny, z tytułu umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy art. 92a-92c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, z tym, że bank nie był obowiązany do uzyskania zgody dłużnika banku na przelew wierzytelności banku z tytułu umów kredytu, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, określonych w umowie. Przed zawarciem z funduszem sekurytyzacyjnym umowy przelewu wierzytelności Bank miał obowiązek wezwać dłużnika do zapłaty, wyznaczając mu jednocześnie 30-dniowy termin do uregulowania należności wobec banku, do wysokości kwoty określonej w wezwaniu oraz dołączyć do wezwania informację, że w przypadku niewywiązania się kredytobiorcy z obowiązków określonych w wezwaniu, jak również po bezskutecznym upływie terminu określonego w wezwaniu, wierzytelność banku zostanie przelana na fundusz sekurytyzacyjny, któremu będzie przysługiwać uprawnienie do prowadzenia egzekucji na podstawie sekurytyzacyjnego tytułu egzekucyjnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmowano, że w razie niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu określonych w umowie, do przelewu wierzytelności banku na fundusz sekurytyzacyjny nie była wymagana zgoda dłużnika, jak również zgoda dłużnika banku z tytułu zabezpieczenia kredytu, ani też oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji na rzecz funduszu (por. wyrok SN z 22.09.2011 r., V CSK 472/10, LEX nr 1108558, postanowienie SN z 12.01.2011 r., I CSK 118/10, LEX nr 950420, wyrok SN z 29.09.2010 r., V CSK 61/10, LEX nr 674261, wyrok SN z 13.05.2010 r., IV CSK 558/09, OSNC 2010/12/168). Przyjęto również, że przewidziane w art. 92c ust. 2 ustawy z 1997 r. – Prawo bankowe wymaganie pisemnego zawiadomienia dłużnika o przelewie przez bank nie stanowi przesłanki skuteczności przelewu wierzytelności banku na fundusz sekurytyzacyjny. Rzutuje jedynie na zastosowanie w związku z omawianym przelewem art. 512 k.c. Poza tym niedopełnienie tego wymagania może uzasadniać odpowiedzialność odszkodowawczą cedenta wobec cesjonariusza (por. wyrok Sądu Najwyższego z 22.09.2011 r., V CSK 472/10, LEX nr 1108558).

Odnosząc przytoczone regulacje prawne i ich jednolitą wykładnię do ustalonego stanu faktycznego stwierdzić należy, że pozwany był dłużnikiem banku z tytułu umowy kredytu mieszkaniowego zawartej w dniu 14 marca 2001 r. i nie dotrzymał warunków spłaty kredytu określonych w umowie, a w konsekwencji bank mógł przenieść wierzytelność na fundusz sekurytyzacyjny bez zgody pozwanego. Ewentualnie niedopełnienie przez bank obowiązków informacyjnych określonych w przepisach art. 92a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo bankowe bądź w art. 326 ust. 3 i 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych, nie ma wpływu na ważność i skuteczność przelewu wierzytelności.

Pozwany zarzucając nieważność umowy sprzedaży wierzytelności z uwagi na jej sprzeczność z prawem, nie przybliżył naruszonych przepisów prawa, w tym również przepisów stanowiących przez Unię Europejską, które są częścią krajowego porządku prawnego i podlegają bezpośredniemu stosowaniu. W konsekwencji podniesiony zarzut jest bezzasadny.

Przechodząc do zarzutu przedawnienia roszczenia wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 117 § 1 i 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (§ 1). Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§ 2). Według art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia

wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jak stanowi art. 123 § 1 ust. 1 i ust. 2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (§ 1) bądź też przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje (§ 2).

Czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. III CZP 101/03 OSNC 2005/4/58, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. II CK 276/04, niepubl.), także wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (por. uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03 OSNC 2005, nr 4, poz. 58, wyrok SN z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, niepubl.). Czynnością taką jest też niewątpliwie wniosek o wszczęcie egzekucji. Jest to bowiem czynność zmierzająca bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia (por. wyrok SN z 19.11.2014 r., sygn. akt II CSK 196/14, LEX nr 1622306).

W myśl art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Zgodnie natomiast z art. 124 § 2 k.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt III CZP 103/14 (opubl. OSP 2015/11/105) wskazał, że zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, kończy się z chwilą uwzględnienia przez sąd tego wniosku. W przekonującym uzasadnieniu tego stanowiska podniósł, że wszczęcie postępowania klauzulowego przerywa bieg przedawnienia, ponieważ nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest aktem koniecznym i niezbędnym do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Realizacja tego niezbędnego warunku następuje z chwilą uwzględnienia przez sąd wniosku klauzulowego, albowiem postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z momentem jego wydania (art. 360 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Przesuwanie tego momentu do czasu uprawomocnienia się postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności porządkowałyby do niemożliwych do zaakceptowania skutków prawnych. Wierzyciel, uzyskawszy klauzulę wykonalności, nie jest ograniczony terminem do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, co sprawia, że mógłby go dowolnie wydłużać, gdyż bez złożenia takiego wniosku i zawiadomienia o tym dłużnika, nie otwiera się dla tego ostatniego termin do złożenia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności (art. 795 § 2 zdanie drugie k.p.c.), a tym samym przynajmniej do upływu terminu do złożenia takiego zażalenia, postanowienie to pozostaje nieprawomocne. Uzależnianie zaś trwania przerwy przedawnienia roszczenia od zachowania się jednej strony stosunku zobowiązaniowego przez dowolne przesuwanie jej przez niego w czasie jest niedopuszczalne z przyczyn zasadniczych, gdyż godziłoby w pewność obrotu i podważało cele instytucji przedawnienia roszczeń. Dodatkowo prowadziłoby do zanegowania bezspornego stanowiska, że przerwę biegu przedawnienia powoduje złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji, skoro w chwili jego składania zawieszenie to pozostawałoby aktualne z przyczyny nieprawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego.

Podzielając ten kierunek wykładni, trzeba wskazać, że postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez poprzedniego wierzyciela, zostało wydane w dniu 29 grudnia 2003 r. i z tą datą rozpoczął się na nowo bieg trzyletniego terminu przedawnienia przerwany przez wniosek o nadanie klauzuli wykonalności. Termin przedawnienia upłynął z dniem 29 grudnia 2006 r. i nie został przerwany. Wniosek o wszczęcie egzekucji został bowiem złożony dopiero w dniu 4 kwietnia 2007 r. Jednocześnie w okresie biegu terminu dłużnik nie uznał roszczenia, ani wprost ani w sposób dorozumiany.

Ponadto stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z 19.11.2014 r., sygn. akt II CSK 196/14, (LEX nr 1622306) do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzyciela, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których bądź przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przedawnienie rozpoczęłoby bieg

na nowo (art. 124 k.c.) jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia. Brak więc podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel. W postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c. (uchwała SN z dnia 5 marca 2009 r. III CZP 4/09, OSNC z 2010 r. Nr 1, poz. 2). W związku z tym nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności, wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne. Prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasa uprawnienie do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotny podmiot. W konsekwencji skutki jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego, w tym w zakresie przerwy i zawieszenia biegu terminu przedawnienia egzekwowanego roszczenia, odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona.

Stosując powyższą wykładnię w niniejszej sprawie również stwierdzić należy, że roszczenie dochodzone przez powoda jest przedawnione. Przerwany przez wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu bieg trzyletniego terminu przedawnienia niewątpliwie zakończył się przed wniesieniem pozwu, nawet jeśli przyjąć, że termin ten zaczął biec w dacie rozpoznania zażalenia poprzedniego wierzyciela na postanowienie oddalające częściowo wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (24 maja 2004 r.) .

Z tych wszystkich względów Sąd oddalił powództwo.